

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra Kand da Naturen af sit rige skjød ey gifve

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 174.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114465547984.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

Kand da Naturen af sit rige skjød ey gifve
Saa dyrebar en ting som kand forskaanet blifve
For Tidsens bidske rust hvis skarpe morder tand
af ødeleggelse ret aldrig mættes kand.
Ach ney! det er den dom der sig til alt det strekker
Som Himlens høye tag och hvelning ofvertækker
Ja self och Himlen ey kand pukke der imod
Den Jo for Tiden skal omsider holde food.
175 Det er forfængeligt och idel tidens spilde
Paa noget som er skabt en ævighed at vilde
Grundfæste, som mand dog fast hver dag seer och hør
Paa verdens skue plads blant os at mangelen gjør
Lad millioner Folk mirakeler opsætte
Lad alle Kunstneres fornuft sig der paa trætte
Byg Capitolier af Marmor och af staal
De kunde dog ey naae til ævighedsens maal.
Och om af deris pract end nu maa skee kand vises
En ringe lefnings skrog, som af sin ælde prises,
Det dog omsider faar sin rest och følge maae
Den store Verdens All naar den skal undergaae
Hvad vil en Christen da sig meget self udmatte
Med angergifvenhed och, vrang tanker fatte
Naar Tiden hannem det ey længer unde vil
Som er hans Tidsfordrif och hand sit Sind har til.
Jeg det vel gifver magt Mand ingen veed at finde
Som er saa føle løs och Stoisk haard i Sinde
Naar hannem møder sligt, hans friske hjerte Jo
Forandring finde maae til sorrig och u-ro
Men der hos veed Jeg och, at huad mit hjerte klemmer
Det gaaer ey mig forbj for Jeg mig derfor græmmer
Jeg haardfør eller øm j lidelsen mig teer
Min Guds bestemte raad och villie dog skeer.